

EL FLUVIOL

Periódic ab ninots

XIULARÁ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurá dirgirse la correspondencia

Nº 1099

BON COMENSAMENT

Sí senyors, l'hem tingut; ningú ho pot negar, y si algú ho feia, tindriem, en contra sos arguments, una prova, millor dit, proves irrefutables, d'una veritat tan evident, que surarien per damunt de tota falsetat, com sura l'oli per damunt de l'aigua. Que un éxit grandíós ha coronat nostra primera *fluviolada*, ho prova l'haverse agotat nostra primera tirada als breus moments d'esser posada a la venda. Total uns 2.000 exemplars, pel cap baix (se suplica als caixistes que no'ns hi escatimin els zeros).

¡Quin espectacle més grandíós ens proporcioná la sortida de nostre primer nombre! En la vetlla del dissabte, a tot arreu se notava desacostumada animació: centres polítics, cafés, plasses, carrers... tots vesaven, curulls de gent, ansiosa de fruit de nostra primera sonada; mes volgué la dissort, o millor dit el complicat sistema de nostres rotatives, no permétnes acabar la tirada fins a altes hores de la nit, y malgrat esser nombrós encara 'l públic que a les portes de nostra redacció esperava, acordarem aplanar la scrida pera'l dia següent, ben a pesar nostre, enemics com som de *fer passar mals ratos a ningú*.

Del diumenge renuncio a parlarne, perquè vosaltres més que nosaltres, prou enfeinats, gaudireu de les variants que oferia l'espectacle.... Arreu grupos nombrosos, FLUVIOL en má, comentaven y comparaven ab els originals, quan se posaven a tret, la semblansa dels ninots; la satisfacció d'uns contrastava ab la visible contrarietat y mal humor d'altres, y en endiablada confusió s'oien rialles, imprecacions, paraules incoherents de les víctimes o parts interessades... *Se'n penedirán*, deien uns.. *Aixó no's pot tolerar*, responia un altre, a la part que ullades d'odi mal dissimulat intentaven descobrir l'autor en mitg de la moltitut, com si el volguessin ferir... de lluny; en fi, una novetat tan gran a Olot, que no fora res d'extrany que d'aquí alguns segles se commemorés la sortida d'EL FLUVIOL igual que avui commemorem el naixement den Jaume, el Conquistaire.

Encara que no tinguem res de profetes, aquest éxit ja'l preveiem, coneguda la feblesa dels nostres enemics, als que de *cor devem* estar agraits per haver acaparat al menys tres quartes parts de nostra edició.

Mes no es sols la venda dels 2.000 exemplars lo que'ns fa aixecar ab orgull la veu pera cridar victòria, puix aixó no representa més que la bona acullida d'un sol poble, no; lo que no sols ens auto-

risa sinó que'ns obliga a continuar nostre treball pel viarany intrincat que hem emprés, es la sanció de la humanitat en pes, representada per «The Royal Universityt», institut de New-York aont s'hi troben conglomerats tots els cap-brots de les ciencies... Són ells els que al rebre nostre primer nombre s'apressuraren a felicitaros per medi del següent telégrama, que, redactat en correcte anglés, traduí a nostres llegidors, *pera evitárloshi molesties*: «Reyal Institut de New-York a EL FLUVIOL, Olot.--Rebut vostre primer nombre. Reunits magne congrés elements que integren Institut, acordem anánimement endressarvos coral felicitació per vostra obra, altament filantrópica. Trobareu camí sembrat espines, mes al final lloers victoria coronaran vostres esforços. Seguiu avant sense desmaiá ni témer protestes aixordants; dosifiqueu bé música, fugiu de notes polítics-ramplones, imposeu veritat, y pau regnaré entre vosaltres. Per l'Institut, el Degá, Williams Stret». Nostre carro va per bon camí y ja no ho diem nosaltres sols, no, ho diuen ells, desde allá, lluny, tot una munió de savis que representen a tot un món; són ells quins ens donen alé pera bufar a tot pulmó, ells... els que, allargant eis braços pera salvar la distancia que'ns separa, ens donen l'abrás de germanor, ells són, en fi, els que'ns feliciten per nostre primer triomf.

Ja ho veieu, doncs, si tenim o no motiu sobrat pera estar orgullosos de nosaltres mateixos; tot just comensem nostra tasca, la que no abandonarem fins a deixar completament acabada, malgrat tots els *rius* se surtin de sa mare y caiguin sobre nosaltres en atropellada confusió tota mena de trastos vells, *bisturins, morters, anatemes, pinzells, malediccions y máquinas de Rounsden*.

Nosaltres direm sempre, com els de Zamora...
¡Adelante el carro!

MERLOT

EL NAIXEMENT D'UN RIU

Un moderat—molt apurat
buscava un recó amagat.

Y el va trobá—es de pensá
y en una entrada's ficá.

Era un recó—de bo y milló
ont se *lliga* de debó.

Y feu un *riu*—molt renadiu
que ara *El Fluviá* se'n diu.

TIT.